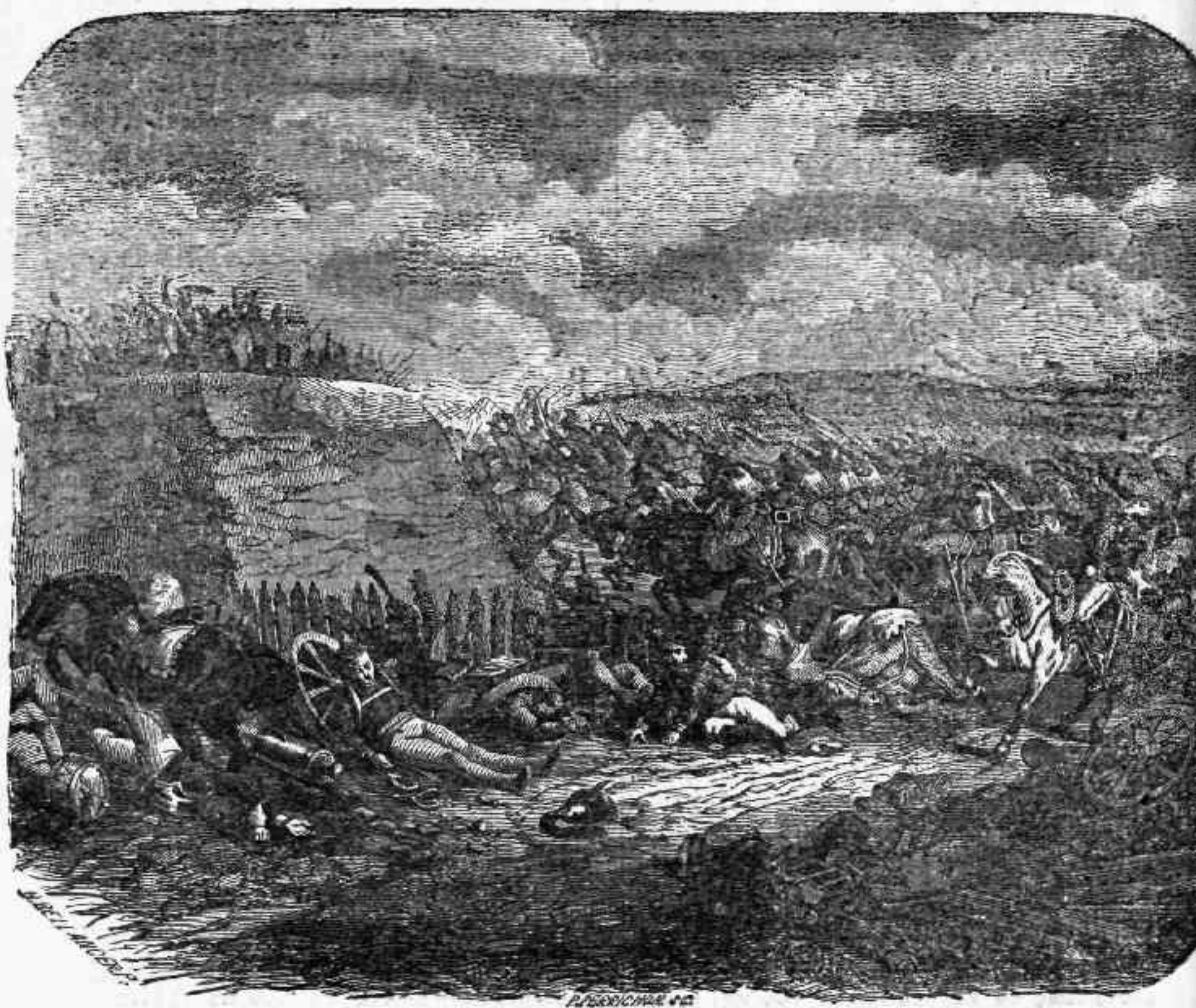

Ε. Διατί κατά τήν 3 αὐγούστου εὐρίσκετο εἰς τὸν νομὸν τοῦ Λώ;

Α. Ἀνεχώρησα ἐκ Παρισίων τὴν 6 ἰουλίου κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν συμμάχων εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἡ πρόθεσίς μου ἦτο νὰ μεταβῶ εἰς Ἑλβετίαν εἶχον διαβατήριον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς γενικῆς ἀστυνομίας καὶ ἀπεριόριστον ἄδειαν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ

τῶν στρατιωτικῶν ὅστις μὲ ἐπέτρεπε νὰ ὑπάγω εἰς τὴν χώραν ἐκείνην διὰ νὰ ἀναλάβω τὴν ὑγείαν μου. Εἶχον μάθει καθ' ὁδὸν ὅτι ὁ Λουκιανὸς Βοναπάρτης ὅστις εἶχε διαβῆ ἀπὸ τὸ Λυὼν, εἶχε γευματίσει εἰς τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ κόμητος Βούβνα, καὶ ὅτι ἴσως κατὰ συνέπειαν εἰδοποιήσεως αὐτοῦ, ὁ

Ἡ μάχη τῆς Μοσκόδας

Λουκιανὸς εἶχε συλληφθῇ εἰς Τουρῖνον. Ὁ γενικὸς ἀστυνόμος τοῦ Λυὼν, ἐλθὼν νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ, μὲ εἰδοποίησεν ὅτι ὅλοι οἱ πρὸς τὴν Ἑλβετίαν δρόμοι ἐφυλάττοντο ὑπὸ Αὐστριακῶν, ὅτι ἦτο φόβος μὴ συλληφθῶ παρ' αὐτῶν καὶ μὲ συνεβούλευσεν ἢ νὰ ζήτησω παρ' αὐτῶν διαβατήρια, ἢ νὰ ὑπάγω

εἰς τὰ μεταλλικὰ ὕδατα τοῦ Σαίτ Ἀλβάνου πλησίον τῆς Ῥοάνης μεχρὶς εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Εἰς ταῦτα ἀπεκρίθην ὅτι ἂν δὲν ἤδυνάμην νὰ ὑπάγω ἀσφαλῶς εἰς τὴν Ἑλβετίαν, ἐπροτίμων νὰ ὀπισθοδρομήσω εἰς τὰ Παρίσια. Τὸ διαβατήριον τὸ ὅποιον ἔφερα, ἐπεθεωρήθη ὑπὸ